

CRIST HA RESSUCITAT! QUE LA TERRA S'OMPLI D'ALEGRIA!

A l'inici de la vetlla de Pasqua, en el pregó de la festa, es proclama: «Aquesta nit santa i poderosa allunya el pecat, renta les culpes, fa innocents els caiguts, torna l'alegria als entristits, dissipa els odis, restableix la concòrdia, converteix les nacions... perquè Crist ha trencat els lligams de la mort!».

«És massa bonic perquè sigui així! Que no t'adones de com està la humanitat? Els apòstols i deixebles no s'inventaren la resurrecció de Jesús per salvar la pell?». Aquestes són algunes de les expressions que sovint m'han fet a la recerca de raons per creure o almenys per plantejar-s'ho.

En afirmar la resurrecció de Jesús no som ni cecs ni il·lusos. Certament, ens fiem del testimoni apostòlic i dels deixebles de Jesús, perquè el fet de la resurrecció els va canviar radicalment la vida fins a les últimes conseqüències. Només cal pensar en el seu martiri, persecució, exclusió de la seva religió jueva, assumir el risc de portar l'anunci arreu... Qui està disposat a donar la vida, a jugar-s'ho tot per un home que ha estat condemnat a la creu com un delinqüent, si no té experiència que quelcom inesperat ha succeït? Aquesta novetat inesperada,

difícil d'expressar amb paraules, però ben real, és que s'han trobat amb Jesús vivent: és la resurrecció. Els evangelistes, amb els relats de les aparicions, mostren que la relació i la comunicació amb Jesús, després de la resurrecció, han canviat radicalment. No és un company habitual de les seves vides. Apareix i desapareix d'una manera inesperada i segons la seva iniciativa. Viu en un altre «món» o «dimensió» en el món de Déu, superada la dimensió mortal. Tanmateix, anuncien la seva experiència real, tan real que l'han

«La resurrecció és afirmada com un fet real que ha viscut Jesús, un home de la nostra història»

vist, l'han escoltat, han menjat amb ell, els ha acompanyat, partit el pa i enviat a continuar la seva missió. Certament que cal esmentar el caràcter «provocador» de l'afirmació de la resurrecció, que contradiu l'experiència humana més universal, el caràcter irreversible de la mort. Com expressa el sentit comú del poble: «Ningú ha tornat».

Doncs la nostra fe cristiana proclama el contrari: sí, un home ha tornat i ha vençut la mort: Jesús de Natzaret, el crucificat; i la seva resurrecció és promesa de la nostra. No ha tornat a la vida humana limitada, sinó a la vida en plenitud de Fill de Déu. Per això s'ha pogut mostrar inesperadament als deixebles.

La resurrecció és afirmada com un fet real que ha viscut Jesús, un home de la nostra història. La fe en la resurrecció és l'afirmació fonamental de la nostra creença, tant, que un cristià és el qui creu en la resurrecció de Jesucrist.

En professar aquesta fe no som cecs ni somniadors. Sabem perfectament que el dolor físic i moral assetja moltes persones, que la manca d'una ètica solidària mata tant com les guerres. No deixem de banda ni el càncer, ni la sida, ni la droga, ni la fam, ni la pobresa extrema, ni la violència, ni la precarietat laboral... Com, doncs, creure en la victòria de Jesús sobre el mal i la mort?

Perquè al costat d'aquestes situacions n'existeixen moltes altres que són signe de resurrecció: el testimoni i vida de milions de persones de totes les generacions que per Jesucrist i en el seu nom han donat la seva vida, no per arrencar vides, sinó per donar vida.

Perquè som molts el qui creiem, celebrem, anunciem i desitgem mostrar que la mort no és el final absolut que precedeix al no-res, sinó que estem abocats a la plenitud de la vida i de la felicitat que desitgem, ja vivim i esperem gràcies a Crist Ressuscitat.

Per això ens desitgem una joiosa Pasqua de Resurrecció!

Per això ens desitgem una joiosa Pasqua de Resurrecció!

Per això ens desitgem una joiosa Pasqua de Resurrecció!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34a.37-48

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder; com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els que estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 20, 1-9

El diumenge, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

El *sepulcre* buit del crucificat provoca algunes corredisses, mobilitza carismes diferents i commou sensibilitats diverses: afecte apassionat de *Maria*, realisme feixuc de *Simó*, candorosa intuïció de *l'altre deixeble*... Pluralitat de mirades davant del misteri, harmonitzades pel respecte recíproc dels qui procuren discernir amorosament —des del *matí* d'aquell *diumenge*, malgrat que *encara era fosc*— els signes de la presència viva i vivificadora del Senyor.

En *mirar dintre* la tomba, mortalles inútils no deixen entreveure cap horitzó lluminós. Intel·ligència i voluntat resulten insuficients per copsar el significat de la resurrecció. Només l'amor intueix la dimensió profunda d'aquesta realitat. Si *Pere* verifica amb inquietud una absència i *aquell que Jesús estimava tant* comença a percebre més enllà d'allò que veu, la primera de retrobar el Senyor —en un jardí amb olor de paradís— serà *Maria Magdalena*. Esdevindrà així *apostolorum apostola*, apòstol dels apòstols. Audàcia evangèlica i teològica: una dona titllada de pecadora, testimoni primigeni del Ressuscitat.

Jaume Angelats i Morató

SALM 117

R. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

O bé:

Al·leluia.

La dreta del Senyor fa promeses, la dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen.

Dolors Puigdevall, pregonera de Setmana Santa 2017

«Viure la caritat implica una profunda experiència de l'amor de Déu». Aquest podria ser l'eix vertebrador del Pregó de la Setmana Santa de Girona, que enguany ha fet Dolors Puigdevall, directora de Càritas Diocesana, per encàrrec de la Junta de Confraries. El va pronunciar a l'Auditori Jo-

sep Irla, antiga capella de l'Hospital de Santa Caterina.

Un hospital de campanya per guarir les moltes ferides de la nostra societat

A partir d'un text del papa Francesc en què afirma que l'Església necessita una capacitat de curar ferides com un hospital de campanya després d'una batalla, Puigdevall presentava les realitats davant les quals són necessaris aquest tipus d'hospitals: el drama dels que no tenen treball, els joves exclosos del mercat laboral, la fam, la guerra, el tràfic d'armes, el moviment migratori mundial. Les ferides que provoquen aquestes situacions –afirmà– deriven en solitud, tristeses, depressions i dificultats per cobrir necessitats bàsiques.

Prestigiar la Caritat

Dolors Puigdevall va explicar que la paraula *caritat* està desprestigiada i que, en la recerca d'un significat vivencial, la paraula *caritat* fa referència a l'actitud de treballar per la justícia amb amor, l'amor que Déu ens té als humans i que com a creients no podem separar de l'amor als germans.

«"Fer caritat" és possibilitar que les persones sentin que viuen i participen d'un lloc concret»

També va fer un seguiment històric de l'acció caritativa dels cristians, des de les primeres comunitats fins a les respostes concretes a necessitats concretes al llarg de la història, amb exemples com l'orde hospitalari de sant Joan de Déu, l'educatiu de sant Joan Bosco o l'assistencial de santa Teresa de Calcuta.

Curar les ferides

A partir d'una vivència amb una immigrant que va detectar que les persones de Càritas tenien un plus, «el del cor», la pregonera va vincular la caritat amb la implicació de tenir una profunda experiència de l'amor de Déu, que es manifesta en Jesucrist, que va expressar el seu amor, un amor preferencial pels més pobres. I en va donar exemples: la dona adúltera, el paralític, el fill mort d'una vídua... «A tots ells els cura les ferides... els transforma... i els incorpora a la societat», i afegeix que «fer caritat és donar la possibilitat a persones de sentir que viuen, participen, són d'un lloc concret». I, en aquest sentit, «la paràbola del bon samarità continua essent el criteri de comportament i mostra de la universalitat de l'amor que es dirigeix cap al necessitat trobat casualment, sigui qui sigui». Dolors Puigdevall va dedicar la darrera part del pregó a definir Càritas com «el nostre hospital de campanya», un organisme que actua de forma coordinada, a cada diòcesi, a escala nacional, estatal i internacional. Tot i reconèixer que no sempre es tenen les solucions per a les necessitats de totes les persones que se'ns acosten, «l'amor sempre ens fa fer un primer pas, el que estigui al nostre abast, sense perdre mai de vista que la transformació del món comença en nosaltres mateixos».

MIRADOR

Josep M. Mallarach

Director del Postgrau en Significats i Valors Espirituals de la Natura (UdG)

Arrels cristianes de la conversió ecològica: sis reflexions sobre l'encíclica «Laudato sí'»

Lloat sigueu és la primera encíclica que un Papa ha consagrat a la crisi ecològica global, i la dedica a tota la humanitat, amb un llenguatge clar i entenedor. Ha estat, segurament, l'encíclica que més reaccions favorables ha rebut de fora del món catòlic, tant d'altres religions del món com de les principals ONG ecologistes i dels pobles indígenes.

S'estructura amb una introducció i sis capítols: un diagnòstic global, l'evangeli de la Creació, l'arrel humana de la crisi ecològica, l'ecologia integral, unes directrius d'orientació i acció, i l'educació i espiritualitat ecològiques. Es clou amb dues pregàries, una per la terra, i l'altra «perquè els cristians sapiguem assumir els compromi-

---

«El Papa ens proposa una espiritualitat ecològica per al segle XXI»

---

sos amb la creació que ens planteja l'Evangeli de Jesús».

Tot i que aporta reflexions molt profundes, l'encíclica no aborda el tema des d'una perspectiva teòrica, sinó que convida a l'acció per mitjà de la conversió ecològica, després d'haver explicat què entén per ecologia integral, i demostrar que la justícia social i ambiental són inseparables. En definitiva, ens proposa una espiritualitat ecològica per al segle XXI, forjadora de pau i felicitat, que permeti gestionar els recursos naturals sense deixar mai de contemplar-los como un do diví.

A les properes columnes comentarem algunes propostes que l'encíclica planteja per fer front als grans reptes ecològics i les alternatives possibles a l'estil de vida insostenible.

AGENDA

— DILLUNS, 17 D'ABRIL

Aplec dels sants Just i Pastor a la Cellera de Ter. A partir de les 10 del matí.

Aplec del Roser a les Planes d'Hostoles i festa de la gent gran. Missa a les 11 del matí.

Aplec del Roser de Sant Amanç (Anglès). Missa a les 11.

— DIVENDRES, 21 D'ABRIL

Ultreia comarcal dels Cursets de Cristiandat. A dos quarts de 10 de la nit a la parròquia de Santa Maria de Pineda de Mar.

— DISSABTE, 22 D'ABRIL

Aplec de la Mare de Déu del Cós (Montagut). A les 11 del matí.

Sessions de creixement personal i familiar. De 10 del matí a 12 del migdia, al Casal Bisbe Cartaça, de Girona. A càrrec de Joan M. Bovet, psicòleg, i Josep González, psicoterapeuta. Tema: «Estudi del nivell de consciència de l'alegria. Aprendre a viure en una joia de l'amor incondicional». Organitza: Delegació de Pastoral Familiar. Més informació: Tel. 639 818 699 / 676 303 416 i pastoralfamiliargirona@gmail.com.

Escola diocesana de Catequistes.

De les 10 del matí a dos quarts d'1 del migdia, al Seminari. Tema: «Crec en l'Esperit Sant», a càrrec de la germana Clara Fernández.

Celebració dels 900 anys de la consagració de l'església de Sant Andreu de Socarrats (la Vall de Bianya). A dos quarts de 6 de la tarda, presentació del llibre commemoratiu i concert poètic.

Consueta de Sant Jordi. A dos quarts de 8 de la tarda a la Catedral. Representació d'un text medieval a l'entorn de la figura del sant patró de Catalunya. En el marc dels actes del 600 aniversari de la construcció de la nau única de la seu.

— DIUMENGE, 23 D'ABRIL

Festa del Roser a Sant Andreu de Socarrats (la Canya). A dos quarts d'11 del matí. Missa presidida pel bisbe Francesc. Després, processó amb la relíquia de la Vera Creu.

Festa del Roser a la Cellera de Ter. Missa a dos quarts de 12.

Festa de la Divina Misericòrdia. A tres quarts de 3 de la tarda a la parròquia de Sant Pau de Girona.

Celebració dels sacraments de la Iniciació cristiana. Els rebran els catecúmens que s'hi han estat preparant. A les 6 de la tarda a la Catedral.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge de Pasqua, 16 d'abril de 2017.

Sta. Engràcia i companys màrtirs a Saragossa. **Lectures:** Abans de la processó: Mt 21, 1-11.

Missa: Ac 10, 34a. 37-43 / Sl 117 / Col 3, 1-4 (o bé: 1C 5, 6b-8) / Jo 20, 1-9 (o bé: Mt 28, 1-10). A la Missa vespertina: Lc 24, 13-25).

Dilluns, 17. St. Robert de Molesme, un dels fundadors del Cister. **Lectures:** Ac 2, 14.22-32 / Sl 15 / Mt 28, 8-15.

Dimarts, 18. St. Apoloni, apòlogista i escriptor, màrtir a Roma. **Lectures:** Is 49, 1-6 / Sl 70 / Jo 13, 21-33.36-38. **Lectures:** Ac 2, 36-41 / Sl 32 / Jo 20, 11-18.

Dimecres, 19. St. Lleó IX, Papa (+ 1054). St. Vicenç de Cotlliure, màrtir (S. III). **Lectures:** Ac 3, 1-10 / Sl 104 / Lc 24, 13-35.

Dijous, 20. Sta. Agnès. Dominica a Montepulcrano. St. Anicet, Papa (+ 166). **Lectures:** Ac 3, 11-26 / Sl 8 / Lc 24, 35-48.

Divendres, 21. St. Anselm de Canterbury, primat d'Anglaterra i doctor de l'Església. **Lectures:** Ac 4, 1-12 / Sl 117 / Jo 21, 1-14.

Dissabte, 22. St. Soter (+ 175) i Caius (+ 296). **Lectures:** Ac 4, 13-21 / Sl 117 / Mc 16m 9-15.

LITÚRGIA DE LES HORES: de l'octava. Completes I o II diumenge

APUNTS

Memòria en la Missa Crismal dels preveres ordenats fa 50 i 25 anys

En la Missa Crismal del darrer Dimarts Sant, es va fer memòria dels preveres ordenats fa 50 i 25 anys. Entre els primers, Mn. Rossend Darnés i Bosch, actual rector de les parròquies de Fontanilles, Gualta, Llabià, Sant Iscle d'Empordà, Serra de Daró i Ullastret. També els claretians de la comunitat de Girona, PP. Jordi Tarrés i Moner, rector de Corçà i Casavells, i Anton M. Vilarrubias i Codina, actual superior. Igualment es va fer memòria de Mn. Josep Arges i Basart (†). Albert Barceló i Maset, de la Prelatura de l'Opus Dei i membre del Consell Presbiteral de la nostra Diòcesi, va celebrar els 25 anys de la seva ordenació.

Les set paraules de Jesús en la creu: reflexions de Mn. Lluís Suñer amb dibuixos del Dr. Joan Sambola

Properament sortirà a la llum un quadern amb aquest títol que conté unes reflexions de Mn. Lluís Suñer a l'entorn de les set paraules de Jesús a la creu, que acompanyen uns dibuixos del Dr. Joan Sambola i Casanovas i que corresponen a set visions del rostre de Jesús fetes a ploma. Les reflexions assenyalen com Aquell que és rebutjat és capaç de salvar la humanitat. Rostres i paraules que transparenten el combat espiritual d'un home que és el Fill de Déu. El pòrtic del quadern és a càrrec del bisbe Francesc. Es podrà trobar a Casa Carles Llibreria Diocesana. En adquirir-lo es fa una aportació a Càritas.

